

[Indenrigsministeren.]

tog Værdier ved, at Trafikforhold ændredes. Jo, som bekendt indeholder Loven om Grundværdistigningsskat netop Bestemmelse i saa Henseende; det ærede Medlem ved altsaa ikke, at der netop er den Bestemmelse i Grundværdistigningsskatteloven, at dersom der gennem offentlige Foranstaltninger sker Nedgang i de paagældende Værdier, vil Skatterne i Kraft deraf kunne sættes ned. Jeg henstiller det til videre Studium.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Jeg græder aldeles ikke. Jeg kunde maaske have Anledning til det, fordi jeg privat har tabt 6 000 Kr. paa Villasalgs derude, men jeg skal ikke blande den højtærede Indenrigsminister ind i disse Anliggender, da jeg forstaar, at man ikke faar Bonus ud af det. Der har været baade Gevinst og Tab, og Tabene bestaar i, at mange Mennesker ikke kan holde ud at bo i deres gamle Villaer, fordi S-Togene er meget støjende, men i disse Tilfælde faar man selvfølgelig ikke Erstatning fra det offentlige. Det er blot det, jeg vil fremhæve som en nøgtern Betragtning over for den meget fanatiske Fremhæven af denne Værdistigningsteori, at der baade er Lys og Skygge i dette Forhold. Det har ikke været min Mening med dette Indlæg at ville græde, skønt jeg, som sagt, godt kunde have Grund til at gøre det. Jeg ved, jeg faar ikke Tabet erstattet, og det er ikke min Mening at søge derom.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. Chr. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ferie med Løn.

Forhandlingen genoptoges.

Alfred Jensen: Jeg vil udtrykke min Tilfredshed med, at Lovforslaget har faaet det Omfang, det har. Efter de Formodninger, som var fremme i Befolkningen, vilde det ventede Forslag om Ferie nemlig ikke faa et saa stort Omfang, som det forelagte Lovforslag har. Ministeren har flere Gange over for Offentligheden givet Oplysning om, at der ikke vilde fremkomme et Ferieforslag, der indeholdt mere end 6 Dages Sommerferie. Han har endvidere advaret imod for store Forventninger, advaret mod at gøre Forsøg paa at paavirke ham, for der var ingen Chance for, at der vilde ske en saadan Udvidelse, som man ønskede. Der var adskillige, der syntes, at det var ret urimeligt, at vi ikke her i Landet kunde naa længere end til en lovfæstet 6 Dages Sommerferie, naar der for 2 Aar siden i Frankrig er gennemført en 15 Dages Sommerferie, og naar man fra vore Nabolande, baade Norge og Sverige, fik Meddelelse om, at det der var Hensigten at foreslaa gennemført 12 Dages Sommerferie. Det er derfor en glædelig Overraskelse, at Ministeren har indset, at der ogsaa var Mulighed for 12 Dages Sommerferie her i Landet. Jeg vil udtale min Anerkendelse af, at Ministeren, lige saa snart han saa Muligheden derfor, ændrede sit Forslag, saaledes at vi kommer paa Højde med de øvrige skandinaviske Lande.

Det er beklageligt, at dette Forslag først fremkommer paa dette Tidspunkt, fordi det nu ikke kan lade sig gøre at gennemføre Loven saa hurtigt, at den allerede faar fuld Virkning fra og med 1939. Den vil først delvis kunne træde i Kraft til næste Aar. Var det blevet fremsat tidligere paa Samlingen, kunde det have været færdigbehandlet her i Rigsdagen, saaledes at Loven var traadt i Kraft allerede fra 1. April. Men bedre sent end aldrig, vi er tilfredse med, at Forslaget er fremsat, og at det nu kan blive gennemført.

Der er enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, som jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger til; jeg henstiller til det kommende Udvalg at tage dem med i de Overvejelser, der skal finde Sted dér.

Der er for det første den Undtagelse, der findes i Lovforslagets § 1, om, at Personer, der faar Ferie efter Lærlingeloven, ikke er berørt af den foreslaaede Lov. Der er dog Grund til at anstille nogle Betragtninger om Lærlingenes Forhold her. Da Lærlingeloven sidste Aar var til Behandling, udtalte jeg min Utilfredshed med, at der ikke blev indføjet Bestemmelse om, at Lærlingene i de første to Aar skulde have 3